

var en videnskabelig Strid, her var Tale om, vilde jeg net ikke have fremført de Anker over Skrivemaaden og deslige, som jeg har fremført; men, som jeg tror, er det vel bekendt, at det ikke er en videnskabelig Strid, der finder Sted paa dette Omraade, men at det er en Strid om Magt og Indflydelse, hvori de videnskabelige Hensyn for en væsentlig Del drukne. Det er Forholdet i den naturvidenskabelige Verden her i Kjøbenhavn, og det er de uheldige Ytringer, hvori denne Strid har givet sig tilkjende, som jeg har tilladt mig at pege paa, og jeg tror rigtignok, at det maa indrømmes, at saavel den Strid, som jeg først nævnte, som den Maade, hvorpaa den yttres sig, har uheldige Følger for den paagældende Videnskab i det Hele.

Ville: Det havde vistnok af flere Grunde været at foretrække, om vi rent havde undladt her i Thinget at beskæftige os med et saa specielt Spørgsmaal som det, hvorvidt Opstillingen i det naturhistoriske Museum er, som den hensigtsmæssigst bør være. Jeg tvivler meget om, at det er et Spørgsmaal, til hvilket der medbringes nogen som helst Sagkundskab indenfor Thingets egne Grændser, og forskellige Udtalelser, der ere komne frem her, vidne ogsaa ganske tydeligt om, at ærede Talere kun paa 2den og 3die Haand give Meininger tilkjende. Det kan nu vel ikke negtes, at der er givet en vis Anledning til den hele Debat derved, at der i Finansudvalgets Betænkning til 2den Behandling er trykt en Skrivelse fra en af Bestyrerne for det naturhistoriske Museum, Prof. Schjødte, hvori der er udtrykt en meget stærkt Dadel over en Del af Museets Samlinger, over Rattedeprene, som fortære under en Kollega af ham. Smidertid vilde jeg desuagtet have anset det for hensigtsmæssigt, om Debatten kunde være bleven staende derved; men skulde den føres videre, kan jeg ikke negte, at jeg ligesom det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher) vilde have anset det for at være det Heldigste, at samtlige Afstykker, som overhovedet vare komne til vor Kundskab, vare bleve trykte. Dette er ikke net. Der er en Meddelelse til Finansudvalget fra Museets to andre Bestyrere, Statsraad Steenstrup og Profesfor Reinhardt, som man ikke har anset det for rigtig at afstrykke, fordi den ikke er indsendt gennem Ministeriet til Udvalget, men er sendt direkte til Finansudvalget. Derjom nu de Paagældende lægge Vægt paa at faae deres Skrivelse med som et Led af den Samling Afstykker, der nu foreligger, forekommer det mig, at man har straffet dem noget vel haardt paa Grund af en Formfeil; det havde dog vist ikke været saa vanskeligt at bringe denne Skrivelse formelt i en saadan Stikelse, at den kunde være bleven trykt. Men det Mærkeligste ved det Hele forekommer mig egentlig at være, at forskellige ærede Medlemmer, som have talt om denne Sag her

og tillagt den en stor Betydning, ikke have gjort, hvad der dog laa saa nær for dem, nemlig have undersøgt paa Stedet, hvorledes det forholder sig (Berg: Vi ere ikke Sagkyndige). Ja, med Hensyn til det Spørgsmaal, om der i et Bærelse er 2 eller 3 Stabe, 40 eller 60 Arter, om der er stillet Stabe op i den allerfjæreste Tid, om man har en let Afgang til at se alle danske Dyr o. s. v., deri tror jeg, dog, at vi alle vilde være Sagkyndige. Dette rent ydre Faktum er det ikke saa vanskeligt at komme paa det Nene med, og mig forekommer det derfor, at det havde været hensigtsmæssigt, om man, naar man vilde drage dette Spørgsmaal saameget frem, havde gjort, hvad Finansudvalget ellers ingenlunde styr at gjøre, nemlig ved egne Undersøgelser havde skaffet sig Kundskab om disse Ting. Der blev nævnt her, at der i den videnskabelige Verden findes en stærk Strid og en stærk Modsetning. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds syntes at være glad ved den, fordi den gav Leilighed til at lægge en høj Grad af videnskabelig Selvfølelse for Dagen. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds mente, at det navnlig gjaldt Magt og Indflydelse. Jeg veed ikke rigtig, hvilken af Delene, der er det Rette; men det veed jeg, at den Videnskab, hvormed der kæmpes indenfor den naturvidenskabelige Verden, den Fanatisme og Ufordragelighed, der lægges for Dagen af de modstaende Meininger, navnlig af Underofficerer og Menige, bringer endog saa vore allerstærkeste Kampe og allerhæftigste fanatiske Partigangerier til at blegne. Men da dette er Tilfældet, vil jeg, som sagt, sætte meget stor Pris paa, om alle Thingets Medlemmer vilde stille sig meget tilbageholdende og skeptiske ligeoverfor Meddelelser, som komme fra den ene eller den anden Side af disse hidtige Partier, og navnlig ikke her i Thinget gjøre sig til Talsmand for, hvad de have „ladet sig sige“ eller andet Sted. Som Sagen nu er kommen til at foreligge, har den ikke faaet en Stikelse, som yder lige Retfærdighed mod alle Parter. Vi skulde helst have holdt os borte fra hele Historien; men efter, at vi havde faaet Foden ind i den, burde vi have sørget for, at Alt var kommen til at foreligge for Offentligheden, saa at den selv kunde dømmes. Nu ere vi komne ind paa halve Fremgangsmaader, som jeg anser for mindre rigtige. Jeg kan forøvrigt ikke undlade at udtale min Forundring over, at et æret Medlem (Lauher), der regner sig selv til Friheden, Fremfærdigheden og Oppositionen, har kunnet rofe den høitærede Minister for den høie Grad af Resignation, som han har vist ved at taale og tillade, at en af hans Underordnede har tilladt sig at omtale en af Ministeren truffen Afgjørelse som „beklagelig“. Det er et Vidnesbyrd om, hvad det ærede Medlem vilde anse for rigtigt, derjom det var ham, der var den øverste Foresatte.